

хипотези не са налице.

Решението е правилно и следва да се остави в сила.

Спорният въпрос по делото е дали по реда на ЗДОИ се дължи достъп до служебна информация. Всеки гражданин има право на достъп до обществена информация, която се дели на официална и служебна, предвид правилото на чл.4, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация е свободен -чл.13, ал.1 от ЗДОИ, като в случая не са налице хипотезите по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ за ограничаване. За да откаже достъп задълженият субект се е позовал на чл. 37 от ЗДОИ като е посочил, че информацията не е обществена. В случая обаче информацията е обществена по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като се отнася до ред и начина, по който посочени от изпълнителния директор на [фирма] лица, определени да осъществяват контролни правомощия, извършват проверки на пътници в обществения транспорт на СО. Правилно съдът е посочил, че посочените факти в отказа не съответстват на правното основание. Като е отменил отказа и върнал преписката за ново произнасяне, съдът е постановил законосъобразно решение, което следва да се остави в сила. Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, Върховният административен съд, пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №3583/ 26.05.2016 г. по адм.д.№ 11746/ 2015 г. по описа на Административен съд София -град.
Решението е окончателно.